

2. Кухарская Н.А. Институциональные проблемы государственной политики повышения капитализации регионов / Н.А. Кухарская, И.Н. Сараева // Научные труды ДонНТУ. Серия: экономическая. – 2014. – №2. – С. 166-176.

Осадчий Євгеній Сергійович

к.е.н., докторант кафедри менеджменту банківської діяльності

ДВНЗ «Київський національний економічний

університет імені Вадима Гетьмана»,

м.Київ

ЧИННИКИ КАПІТАЛІЗАЦІЇ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Один з найважливіших чинників зростання економіки - надійна і потужна банківська система. Від стану банківської системи та ефективності її функціонування залежить інвестиційна активність та темпи економічного зростання держави. Одним із важливих чинників, які забезпечують можливість нашої банківської системи здійснювати значний позитивний вплив на економіку, розширювати банківські послуги, не допускаючи при цьому значних ризиків і відповідно зберігаючи надійність системи, особливо в умовах фінансової кризи, яка розпочалася в економіці України у другій половині 2008 року, є капіталізація.

Окремі аспекти проблеми капіталізації банківської системи та пошуку шляхів її підвищення висвітлено в працях наступних науковців: М. Алексеєнко[1], О. Кіреєва, В. Матвієнка, В. Міщенко[2], А. Мороза[3], О. Дзюблюка, Ю., І. Івасіва[4].

Капіталізація є багатогранним і складним феноменом особливо тепер, коли людина, народ окремої країни і людство загалом розпочали входження у інформаційну еру як перший етап розвитку постіндустріальної епохи [1 С. 173].

У розумінні та тлумаченні терміну «капіталізація» не склалося єдиного підходу ще й дотепер. Адже при дослідженні капіталізації одні мислителі виходять з минулого, другі - з сучасного, а треті - з майбутнього. Проте спільним у їхніх поглядах є пов'язаність капіталізації з капіталом.

Поняття капіталізації відноситься не лише до банків, але і до інших суб'єктів економіки і може класифікуватися як процес, або як один з показників діяльності економічного суб'єкта і при цьому мати багато різних трактувань.

Проаналізувавши багато думок відносно поняття капіталізації можна визначити, що капіталізація банків - це процес додавання до суми банківського капіталу діючої частини прибутку (капіталізація прибутку) або залучених за допомогою публічного розміщення акцій.

Можна виділити наступні проблеми капіталізації: по-перше, оцінка капіталу банків може бути завищена, що пов'язане із переоцінкою основних засобів банків; по-друге, зниження прибутку банків є природним наслідком надання на початку року дешевих кредитів та залучення дорогих депозитів; по-третє, капіталізація банків, що складається на підставі ринкової вартості їх акцій не відображає їх реального фінансового стану, оскільки ці акції не обертаються на ринку[2 с.192].

Серед факторів зростання капіталізації банків, які найбільш вплинули на цей процес у 2010-2013 роках, слід виділити такі:

1. Політика НБУ, спрямована на підвищення вимог до статутних капіталів банків. Це зумовлено змінами у Законі України «Про банки і банківську діяльність», якими передбачено створення нових банків лише у формі відкритих акціонерних товариств та кооперативних банків і підвищення вимог щодо мінімальних розмірів їх статутного капіталу до 10 млн. євро.

2. Підвищення інвестиційної привабливості комерційних банків. Великі угоди з купівлі контрольних пакетів акцій іноземними інвесторами продемонстрували власникам банківських установ залежність між величиною капіталу і кінцевою ціною продажу.

3. Зростання ринку рітейлових банківських послуг. В 2006 році основним продуктом банків було автокредитування, хоча ця послуга була в числі провідних і у 2012-2013 роках, у 2008-2009 роках провідне місце серед послуг зайняло іпотечне кредитування, а в 2013- 2015 роках банки активно пропонували кредитування за допомогою кредитних карток.

4. Дозвіл на утворення субординованого боргу, шляхом емісії облігацій.

Проте, в умовах кризи ці фактори перестають діяти, оскільки загальне падіння купівельної та платоспроможності економіки України нівелює використання подібних важелів для підвищення капіталізації. Тож постає завдання пошуку інших методів та шляхів стабілізації та зростання капіталізації українських банків. На рис. 1 відображено основні шляхи підвищення капіталізації банків України

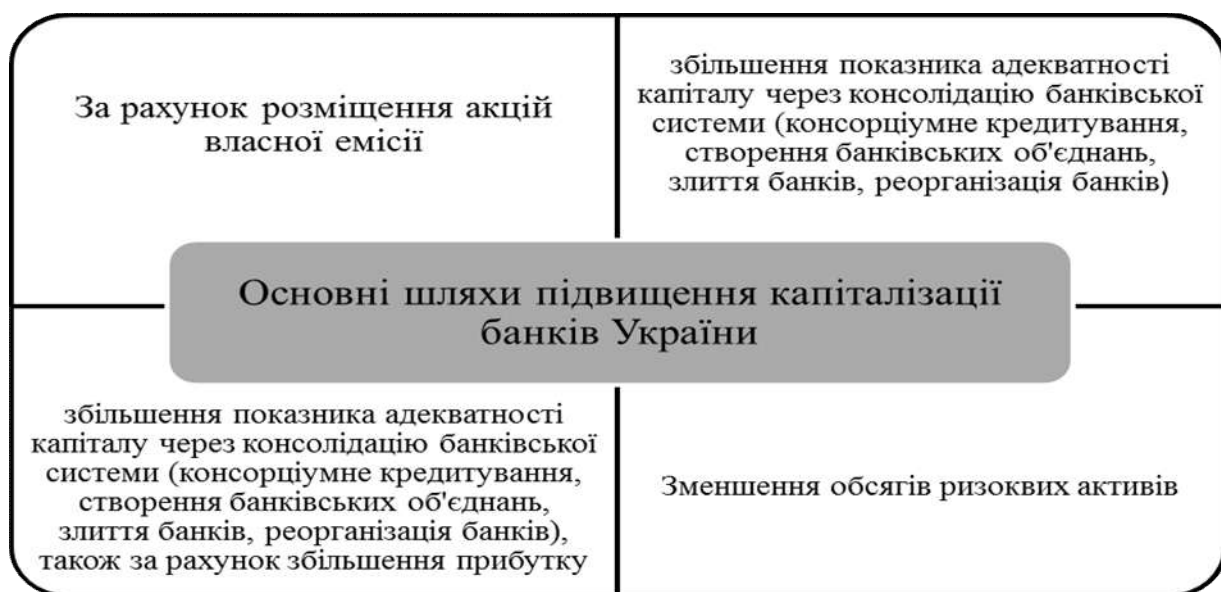

Рис. 1 Основні шляхи підвищення капіталізації банків України.

Стратегічним напрямком розвитку національної банківської системи у контексті глобалізації фінансових ринків є послідовна інтеграція в світовий фінансовий простір, основною запорукою якої має бути укрупнення банківського капіталу та підвищення рівня капіталізації вітчизняних банківських установ.

Список використаних джерел

1. Алексеєнко М.Д. Капітал банку: питання теорії і практики. / монографія: - К.: КНЕУ, 2008, - 276 с.
2. Міщенко. В. Рать іноземного капіталу в банківському секторі країни [Текст] і В. Міщенко. Р. Набок // Вісник Національного банку України. - 2012. - № 10. - С. 38-44.
3. Операції банків та небанківських кредитних установ [Текст] : підручник / за ред. А. М. Мороза. - К.: КНЕУ. 2013. - 543 с.
4. Банківська система : [Електронний ресурс] : Навчальний посібник/ За ред. проф. І. Б. Івасіва. — К.: КНЕУ, 2014. — 370 с.

Остапенко Вікторія Миколаївна,

к.е.н, викладач кафедри управління фінансовими послугами,

Харківський національний економічний

університет імені Семена Кузнеця,

м. Харків

СТРУКТУРНО-КАТЕГОРІАЛЬНИЙ АПАРАТ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

На сучасному етапі економічних перетворень успіх діяльності як держави, так і суб'єкта господарювання залежить від того, наскільки раціонально й ефективно побудована їх система управління. Значною мірою це стосується управління процесами формування та використання фінансових ресурсів держави, підприємницьких структур, установ соціальної сфери і громадян. Між тим, стійке погіршення макроекономічних показників та брак фінансових ресурсів на всіх рівнях фінансової системи країни свідчать про недосконалу систему заходів органів державної влади в сфері управління фінансовими відносинами. Мобілізація, розподіл і використання фінансових ресурсів, оптимізація діяльності фінансового сектора, удосконалення